ဂိုချောက်တောင် အမှာစကား

ကျွန်တော် နိုင်ငံရေးလမ်းကို မရွေးချယ်ခဲ့ပါ။ နိုင်ငံရေးက ကျွန်တော့်ကို ရွေးချယ်ခဲ့ခြင်းသာ ဖြစ်၏။ ဘဏ္ဍာရေးဝန်ကြီးဖြစ်သူ "ဟွန်ဆွီစင်" က ကျွန်တော့်ကို ရွေးကောက်ပွဲဝင်ရန် တိုက်တွန်းခဲ့၏။ သူတို့က ဝန်ကြီးချုပ် ရာထူး ဆက်ခံမည့်သူကို ရှာဖွေနေ၏။ ပါတီအင်တာဗျူးတွင် "ပြည်သူ့လုပ်ရှားမှုပါတီ" (ပီအေပီ)၏ ဥက္ကဋ္ဌ "ဒေါက်တာတိုချင်ချဟီး" က ကျွန်တော့်ကို ဘာကြောင့် လွှတ်တော်ကိုယ်စားလှယ် ဖြစ်ချင်သလဲဟု မေး၏။ ကျွန်တော့်နှုတ်ဖျားတွင် ထွက်လုလတ္တံ့စကားတစ်ခွန်း ရှိ၏။ "ခင်ဗျားတို့ လုပ်ခိုင်းလို့ မဟုတ်လား"။

"လီကွမ်ယု" နေရာကို ဆက်ခံရမည်ကား အတော်ခက်၏။ ၁၉၈၄ ခုနှစ်၊ ဒီဇင်ဘာလ၌ ကျွန်တော့်ကို ဒုတိယမျိုးဆက်ဝန်ကြီးများက ခေါင်းဆောင်ရန် ရွေးချယ်ခဲ့ကြ၏။ "မစ္စတာလီကွမ်ယု"က ကျွန်တော့်ကို ဒုတိယ ဝန်ကြီးချုပ် ရာထူးခန့်အပ်၏။ သို့သော် နောက်ထပ် လေးနှစ်ကြာသောအခါ သူက လူသိထင်ရှား ကြေညာခဲ့သည်မှာ ကျွန်တော့်ကို ဝန်ကြီးချုပ်အဖြစ် ပထမ ဦးစားပေး ရွေးချယ်ခြင်းမဟုတ် ဟူ၍။ သူ၏ သံသယများ၊ အကြောင်း

ပြချက်များ ဘာတွေ ရှိနေစေကာမူ ကျွန်တော့်လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များက ကျွန်တော့်ဘေးတွင် ရပ်ပေးကြ၏။ "လီကွမ်ယု" ကလည်း ၁၉၉၀ ပြည့်နှစ်၊ နိုဝင်ဘာလတွင် ကျွန်တော့်ကို ဝန်ကြီးချုပ်ရာထူး လွှဲပေး၏။

ကျွန်တော်၏ လေးလံသော ဝန်ထုပ်ကြီးသည် တောင့်တင်းသော၊ လုပ်ရည်ကိုင်ရည်ရှိသော၊ သွေးစည်းညီညွတ်သော အဖွဲ့ကြောင့် ပေါ့ပါးစေခဲ့၏။ သူတို့က စင်ကာပူနိုင်ငံ၏ ရှေးခေတ်ပုံစံမှ နောက်မျိုးဆက်သို့ ပြောင်းလဲရေးကို အောင်မြင်စွာ ဆောင်ကြဉ်းပေးခဲ့ကြ၏။ ပြည်သူကလည်း ထပ်တူ ခံစားပေးကြ၏။ သူတို့၏ အားပေးထောက်ခံမှုက ကျွန်တော့်ကို ခွန်အားတွေပေး၏။ ကျွန်တော် သူတို့ကို ကျေးဇူးတင်သည်။

ဤစေ့ရီးသည် မမျှော်လင့်သောစေ့ရီး ဖြစ်၏။ တကယ်တော့ ကျွန်တော်၏ ရာထူးရရှိမှုကား ယခင်က မစဉ်းစား မတွေးတောမိသော အရာ ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော် ဝန်ကြီးချုပ်ရာထူးအတွက် မပြင်ဆင်ခဲ့ရ။ အလုပ်လုပ်ရင်းသာ သင်ကြားခဲ့ရ၏။ "လီကွမ်ယု"၏ စောစောပိုင်းက ကျွန်တော့်အပေါ် သံသယရှိမှုများ ရှိခဲ့သော်လည်း ကျွန်တော့်လမ်း ကျွန်တော် လျှောက်ခဲ့၏။

ကျွန်တော်က ကျွန်တော်၏ ကိုယ်တွေ့မှတ်တမ်းများကို ရေးရန် မည်သည့်အခါမှ မရည်ရွယ်ခဲ့ဖူးပါ။ ကျွန်တော်၏ ခေါင်းဆောင်ကြီးများ ဖြစ်ကြသော "ပက်ထရစ်နန်"၊ "ချာဘီချက်"၊ "ဘော့ပတ်ချော"၊ "နန်ဟောက်လိုင်"၊ "တန်ကျက်ထွန်" တို့က ရေးရန် ကျွန်တော့်ကို တိုက်တွန်းကြ၏။ ကျွန်တော့်တွင် တန်ဖိုးရှိသော အတွေ့အကြုံများရှိ၍ စင်ကာပူနိုင်ငံသားများအတွက် ရေးပေးရန် ပြောကြ၏။ ထို့ကြောင့် ကျွန်တော်က တာနယ်ခင်းသမား အရည်အသွေးရှိသော စာရေးဆရာ "ပေ့ရှင်ဟွေ့"ကို ကျွန်တော်၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိ ရေးရန် ခွင့်ပြုခဲ့၏။ "ပေ့" သည် ကျွန်တော်၏ ငယ်ဘဝနှင့် နိုင်ငံရေးလုပ်ဆောင်မှု ပထမတစ်ဝက်ကို ကွက်ကွက်ကွင်းကွင်း ရေးသားနိုင်ပါလိမ့်မည်။ ကျွန်တော်၏ အောင်မြင်သော လုပ်ဆောင်မှုများသာမက ကျွန်တော်၏ ဟပ်ထိုးလဲ ချော်တိုက်မှုများကိုပါ ဖမ်းဆုပ်ရေးသားနိုင်ပါသည်။

ကျွန်တော်၏ ဇာတ်လမ်းကို ရေးသားရန် သဘောတူခြင်းတွင် အချက်

သုံးချက် ရှိ၏။

ပထမအချက်အနေနှင့် စင်ကာပူနိုင်ငံကလက်ရှိမျိုးဆက်နှင့် နောက်မျိုးဆက်ကို နိုင်ငံရေးအသိ ပေးလို၍ ဖြစ်၏။ ကျွန်တော်၏ ဘာသိဘာသာ နေတတ်သော၊ စာကြိုးစားသော၊ ခံစားမှုကို မဖော်ပြတတ်သော သူတစ်ဦးအဖြစ်မှ ဝန်ကြီးချုပ်ဖြစ်လာပုံကို ဤစာအုပ်၌ တွေ့ရမည်။ ကျွန်တော်က နိုင်ငံရေးလောကတွင် ဘဝကို မြှုပ်နှံဖို့ ပြင်ဆင်ထားသူဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ဘာသာစကားမျိုးစုံလည်း မတတ်၊ အများပြည်သူရှေ့၌ စကားပြောဆိုမှုကလည်း မကျွမ်းကျင်။ မီးမောင်းထိုးထားသော စင်ပေါ်တွင် ကျွန်တော်က သိပ်အဆင်မပြေလှ။

တကယ်လည်း ကျွန်တော်က နိုင်ငံရေးစိတ် သိပ်မတက်ကြွသူ ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် ဝန်ကြီးချုပ်အနေနှင့် မအောင်မြင်ခဲ့လျှင်လည်း ကျွန်တော်က ခေါင်းကို မော့ထားနိုင်၏။ ကျွန်တော်က တာဝန်ပေးသမျှကို လုပ်ဆောင်၏။ ကျွန်တော့်ဘဝကို လုပ်ငန်းထဲတွင် မြှုပ်နှံထား၏။ ကျွန်တော် အကောင်းဆုံး လုပ်ခဲ့၏။ ထို့ကြောင့် အနားယူတော့လည်း ဂုဏ်သိက္ခာရှိခဲ့၏။

ဒုတိယအချက်အနေနှင့် ဤစာအုပ်သည် ကျွန်တော့်မျိုးဆက်နှင့် ဒုတိယမျိုးဆက်ခေါင်းဆောင်များအကြောင်း ပြောနိုင်သည်။ ဗိသုကာဖြစ်သူ "ဘောင်တိန်ချောင်း"၊ ကထိက "အာမတ်မာတာ"၊ ပြည်သူ့ဝန်ထမ်းဟောင်းနှင့် ဘဏ်လုပ်ငန်းရှင် "အက်ဒီဗာဘာလန်"၊ ရှေ့တပ်ဗိသုကာနှင့် အုပ်ချုပ်ရေးမှူးဟောင်း "လမ်ဦးအန်"၊ ဘဏ်လုပ်ငန်းရှင် "တိုနီတန်"၊ ဥပဒေပါမောက္ခ "အက်စ်ဂျာနာကူးမ"၊ ရှေ့တပ်မတော်မှ "လင်မ်ဆွန်ဟိန်း" နှင့် အခြားအခြားသော ပုဂ္ဂိုလ်များသည် ကျွန်တော်နှင့်အတူ အချိန် အပိုင်းအခြား မျိုးစုံတွင် နိုင်ငံရေးနယ်ပယ်၌ ကျင်လည်ခဲ့ကြသည်။

ကျွန်တော်တို့ မည်သူမျှ ဝန်ကြီးချုပ်ဖြစ်ရန် မရည်ရွယ်ခဲ့ကြပါ။ အုပ်စုတွင်းမှာ ဦးဆောင်သူက ဝန်ကြီးချုပ်တာဝန်ယူဖို့သာ ဖြစ်၏။ သူက ဦးဆောင်မည်။ ကျန်သူများက သူ့ကို ဝိုင်းဝန်းကူညီ လုပ်ကိုင်ပေးကြမည်။ မည်သူကမျှ ထိပ်ဆုံးဆင့်ကို ရောက်အောင် မကြိုးပမ်းကြ။ အားလုံးသည် ရဲဘော်ရဲဘက်စိတ် ရှိကြ၏။ ယုံကြည်မှုရှိကြ၏။ မိတ်ဆွေများ ဖြစ်ကြ၏။ စင်ကာပူ ကောင်းစားရေးအတွက် ကြီးမားသောတာဝန်ကို ယူရန်ဆိုသော

ဘုံရည်မှန်းချက်ကို ခွဲဝေ၍ ထမ်းဆောင်ခဲ့ကြ၏။

နောက်ဆုံးအနေနှင့်ကား ကျွန်တော်နှင့် "လီကွမ်ယု" အတူတကွ လုပ်ဆောင်သွားပုံ ဖြစ်၏။ သို့သော် သူ၏သား ရှင်လုံးနှင့် လုပ်ကိုင်ခဲ့ပုံ။ ထိပ်ဆုံးမှ ပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် သူတို့နေရာ ဆက်ခံသူများ၏ များသောအားဖြင့် ဆက်ဆံရေးကား အဆုံးသတ်မကောင်းခဲ့။ သို့သော် ကျွန်တော်တို့ကား ဤသို့ မဟုတ်။ အလုပ်ဖြစ်ခဲ့ကြ၏။

"လီကွမ်ယု" ကိုကား အလွန်လိုအပ်သူအဖြစ် ခံယူသဘောပေါက်ထား၏။ သို့သော် အချို့က သူ့ကို အာဏာရှင်ဟုပင် ခေါ်ကြသည်လည်းရှိ၏။ သူသည် "လီ" မင်းဆက်ကို တည်ထောင်လိုသူဟု အများက ယုံကြည်ထားကြ၏။ သို့သော် တကယ်တမ်းမှု သူသည် စင်ကာပူကို ရှေ့သို့ တိုးတက်စေရန် လုပ်ဆောင်သည်။ အကောင်းဆုံး အမျိုးသား၊ အမျိုးသမီးများ ရှာဖွေနေသူ ဆိုသည့်အချက်ကို ကျွန်တော် ယုံမှားသံသယ စိုးစဉ်းမျှမရှိ။ ဤအကြောင်းကို သူ့မိသားစုပြင်ပမှ ပုဂ္ဂိုလ်များ ကျွန်တော်လောက်သာ သိကြသည်မဟုတ်။ ကျွန်တော် သူ့လက်အောက်တွင် လုပ်ကိုင်ခွင့်ရသည်မှာ အလွန်တန်ဖိုးရှိလှ၏။

ကျွန်တော် ဝန်ကြီးချုပ်မဖြစ်မီရော၊ ဖြစ်ပြီး နောက်ပိုင်းပါ ကျွန်တော်တို့ နေ့လယ်စာ မကြာခဏ အတူစားကြသည်။ နိုင်ငံတကာရေးရာ၊ ပြည်တွင်းရေးရာကိစ္စများ ဆွေးနွေးကြ၏။ အိမ်နီးချင်းနိုင်ငံများနှင့် အကျိုးတူ လုပ်ဆောင်ရမည့် ကိစ္စများ၊ ပြည်တွင်းစိန်ခေါ်မှုနှင့် နိုင်ငံရေးအကြောင်းများ ပြောလေ့ရှိသည်။ မကြာခဏလည်း သူက ကျွန်တော့်သားသမီးတွေ၊ မြေးတွေ အကြောင်း မေးသည်။ သူ့အကြောင်းတွေလည်း ပြော၏။ မည်သို့ဆိုစေ သူ၏ အကြီးဆုံးမိသားစုကား စင်ကာပူပင်ဖြစ်၏။ စင်ကာပူရေး၌ သူ့စိတ်ထဲ၌ အမြဲ ရှိ၏။ စင်ကာပူနိုင်ငံကို ပိုမိုတိုးတက်ရေးအတွက် လုပ်ဆောင်မည့် လူတော်လူကောင်းများကို သူက နိုင်ငံရေးလောကသို့ ဆွဲသွင်းနိုင်သည်။

"လီကွမ်ယု" သည် ကျွန်တော့်ဆရာဖြစ်၏။ နည်းပေးလမ်းပြ ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်၏။ အတုယူစရာ စံပြဖြစ်၏။ သူ ဘယ်ကနေလာသည်ကို ကျွန်တော် နားလည်သည်။ ကျွန်တော့်ဆေးကို ကျွန်တော် ခါးသီးမှုမရှိဘဲ မျိုချ၏။ ကျွန်တော် လုပ်စရာရှိတာ လုပ်သည်။

သူက သူ့အမြင် သူ့အကြောင်းတွေ ပြောတတ်၏။ သို့ရာတွင် မည်သည့်အခါမှ ကျွန်တော့်အပေါ် စီးစီးပိုးပိုး မလုပ်တတ်။ ကျွန်တော့် အဆုံးအဖြတ်အတိုင်းလုပ်ရန် အမြဲပြော၏။ သူက ကျွန်တော့်ကို ဝန်ကြီးချုပ်အနေနှင့် ရိုသေသမှုရှိ၏။ ကျွန်တော် ဝန်ကြီးချုပ်အနေဖြင့် အောင်မြင်အောင် သူ ကူညီသည်။ ထို့အတွက် ကျေးဇူးတင်ပါသည်။

ထို့အတူ "ရှင်လုံး" ကို ဝန်ကြီးချုပ်ဖြစ်စေရန် ကျွန်တော် တတ်နိုင်သမျှ ကူညီ၏။ "လုံး" သည် ယခု သူ့ထံမှ နောက်ထပ် အခြားအဖွဲ့ကို ခေါင်းဆောင်မှုပေးရန် ပြင်ဆင်နေပြီ။ ကျွန်တော်၏ နိုင်ငံရေးဆက်ခံမှုသည် ယခုအချိန်ထိ ချောမွေ့နေဆဲ။ ဤစာအုပ်သည် စင်ကာပူနိုင်ငံသားတို့ အရေးနှင့် သူတို့တာဝန် သူတို့လုပ်ဆောင်ကြကာ စင်ကာပူ၏အနာဂတ်ကို မည်သို့ လုံခြုံ စိတ်ချစေရန် လုပ်ရမည်ကို ပိုမို နားလည်ရေးအတွက် ပါဝင်ကြပါဟုသာ မျှော်လင့်မိပါသည်။

ဂိုချောက်တောင်
စင်ကာပူဝန်ကြီးချုပ်
၁၉၉၀ နိုဝင်ဘာမှ ၂၀၀၄ ဩဂုတ်လ